

OBŁOCZYĆ (33) *vb impf*

Pierwsze o jasne; -łócz- (3), *-łocz-* (1); *-łócz-* *BiałKat*; *-łócz-* : *-łocz-* *Mącz* (2:1).

inf obłóczyć (2). ◇ *praes 1 sg* obłócze (3). ◇ *2 sg* obłócysz (2). ◇ *3 sg* obłoczy (6). ◇ *1 pl* obłócimy (2). ◇ *3 pl* obłócą (1). ◇ *praet 2 sg m* obłoczyłeś (1). ◇ *3 sg m* obłoczył (2). ◇ *imp 2 sg* obłocz (4). ◇ *2 pl* obłóccie (1). ◇ *con 3 sg m* by obłoczył (2). ◇ *3 pl m pers* by obłoczyli (1). ◇ *impers praet* obłócz(o)no (4). ◇ *part praes act* obłócząc (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

1. *Wkładać na siebie; induere PolAnt, Calep, Vulg, Cn; superinduere Mącz; vestire Cn [w tym: co (15)] (18)* : *Záprzągaycie konie/ w śiadaycie iezdni/ á ftańcie w helmiech/ wyćieraycie ofzczepy/ obłóccie pancerze [induite vos loricas]. BudBib Ier 46/4; Calep 529a.*

obłóczyć na co (2): *Efod* była fukienká krotka bez rękawow/ iákoby plifzká którą obłoczono ná wierzch inych ízat *BibRadz I 48v marg; Mącz 434a.*

Zwoty: »odespod obłóczyć« (1): *Supparus*, Nieyákíe odzienie które odeśpód obłócimy żupicá może też być zwano/ ízorc/ fártuch. *Mącz 434c.*

»obłóczyć odzienie« [*szyk zmienny*] (4): *FalZioł V 49v, 50; Mącz 434c*; *Niemafz obłóczyć odzienia fukiennego y płotniánego połpołu [Non indues te panno mixto ex lana et lino patiter]. BudBib Deut 22/11.*

»obłóczyć suknię« [*szyk zmienny*] (2): *CzechEp 168; [Jezus wezwał dwunaście] Y rofkazał im áby nic ná drogę nie bráli [...] ále áby się obuli w trzewiki/ á nie obłoczyli dwu fukien [ne induerentur duabus tunicis] WuJNT Mar 6/9.*

»obłóczyć szaty« = *induere veste PolAnt [szyk zmienny] (7); RejZwierz 141v [2 r.]; Goski A3v [3 r.]; Forensia, Száty odświętne álbo vczćiwfze które obłoczimy gdy między ludzie idziemy. Mącz 135a; BudBib Lev 21/10.*

W przeni (1) :

Zwrot: »suknię obłóczyć na nice« (1): *A ktemu fie nie zmienia Páńfkie obietnice/ Íż kto tę márną fuknię obłóczy na nice/ Nigdy iey íam nie dodrze ínfzy iey dochodzi RejWiz 14.*

2. *Ubierać kogo w jakieś ubranie; induere PolAnt (15)* :

obłóczyć kogo (4): *Skánderbeg* pośłał okup zá więźnie doThurkow/ niechćieli okupu wźiąć/ á połupili ie żywo/ náfuwfzy plew w íkorę zálie ie obłoczono. *BielKron 252. Cf obłóczyć kogo w co.*

obłóczyć w co (4): [*Bóg przyoblokł Arona*] *vb*íorem vczćiwem zacney roboty/ y barzo ochędoźnym na weyzreniu. [...] *Ani w to obłóczył żaden obcy [non indutus est alienigena]/ ále tylko vřtháwicznie íami íynowie y wnukowie iego. BibRadz Eccli 45/15. Cf obłóczyć kogo w co.*

obłóczyć kogo w co (3): *Ízalenie^m vczynił zem ná dworzecch kfiąźęcych miłóśierdzia ízukał zem tám Kryřtufá ízukał/ gdzie czárt przodek odzierzał/, iáko gdy by kto Świętego Ianá między vbrane w páwłokę obłóczył [może błędnie zam. obaczył?] BielKron 204; Krol Íágiełło kazał fie w Litwie íchodźić ludu prořtemu ná krzeřt [...] A dla lepřzey chući ich/ nákuřił był w Polřzce fukná białego bárzo wiele w ktore ie ku krzczeniu obłoczono *BielKron 381v; WuJJud 169.**

obłóczyć na co (1): *Szata* którą na zbroię obłóczy meza. *Calep 938a.*

W przen [co w co] (1) : [sprawiedliwość i cnoty przypojone darów swoich] To są szaty ony w ktore P. Bog dużę obloczy. *SkarKaz* 349a.

Przen [kogo, co] (8) :

obłoczyć w co (4): Obłoczę niebiołá wczern/ á iáko wor kładę ná nie przykrycie ich (*marg*) wł: A wor położę iáko przykrycie ich. (-) [*Induam caelos tenebris et saccum ponam operimentum eorum*]. *BudBib Is* 50/3; nie máłz nic w stárym Teštámenćie/ ípraw y mow/ ktorychby mu nie przyczytał [*X.K. aniołowi*]. Nie máłz też tych poštáci/ křztałtow/ włáfností/ y odmian w ktore by go nie obłoczył. *CzechEp* 261, 236, 268.

obłoczyć czym (2): obłoczyłeś nas ciemnościami smętnemi aż blisko śmierci. *RejPs* 66v; [o *sprawiedliwości Bożej*] tá ktorą Bog obdarza y obłoczy człowieká/ gdy wśpráwiedliwia grzeźnego w pierwżym náwroćeniu iego. *WujNT* 533.

Zwrot: bibl. »obłoczyć Chrystusa, Pana Jezu Krysta« [*szyk zmienny*] (1:1): *KrowObr* 61v; Wízyfcy kthórzy chrzełt przyymuią Chrytułá obłoczą [*Vulg Gal 3/27*] *BiałKat* 261.

W przeciwstawieniach: »wyzuwać, zdzierać, zwłoczyć ... obłoczyć« (3): Aby wízyfcy według powołánia y poświęćenia swego/ w dobrych vtzynkach chodzili wyzuwáiąc stárego tżłowieká á oblotząc Páná Iezu Kryftá *KrowObr* 61v; *BiałKat* 261; *CzechEp* 236.

a. [O ceremonii obłóczyn przy składaniu ślubów zakonnych:

W przeciwstawieniu: »zwłoczyć ... obłoczyć«: A gdy maia bicz profefzkamj. na rołkazanie Abbatífse ma ie do Capituly przwiefcz. [...] A ony them zwloczicz y obloczicz *StatNorb* 172.

Zwrot: »obłoczyć w zakonne odzienie, w sukienki poświęćone«: A themze Opath przezegnawfzy ich odzienie ma ię obloczicz wzakonne odzienie. mowiaćz kofzdei thy flowa. [...] A maie obloczicz wfukienki ich poświęćzone *StatNorb* 100.

Szereg: »do zakonu przyjmować albo obłoczyć«: Vřthauiami [...] Abi abbatífse nie śmiali z inego zakonv fioftr do swego przimouacz albo obloczicz. *StatNorb* 439.]

Synonim: 1., 2. odziewać.

Formacje współrdzenne cf WLEC.

Cf [OBŁOCZENIE], OBŁOCZONY